- [2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 407

    - ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ

- v.

    - ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

- (2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 125)

        - ਫਰਵਰੀ 11, 2021

- [ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

            - ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 324 - ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ - ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ
- ਪੀੜਤ, ਥਾਣੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਉਸੇ ਰਾਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 2), ਧਾਰਾ 471/466, ਧਾਰਾ 342, ਐਸ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।
        - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 342/34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 324/34, ਧਾਰਾ 323/34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 471/34 ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ
        - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 320 (2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਾਊਂਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਡੀ
        - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਵੀ ਸੀ, ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ - ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਬੈਟਨ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮਾ
        - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਨ
        - ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ, ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਟਿਕਾਊ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ
        - ਸ. 320 (2) ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਪਰਾਧ ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
        - ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜੋ ਉਸੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ - ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ
- ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਣ 75 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਸਜ਼ਾ
        - ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
        - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਲ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 320 (2) ਅਤੇ (5)
    - ਮੁਆਵਜ਼ਾ - ਗਵਾਹ।

- 407

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 320 (2) ਅਤੇ (5) - ਧਾਰਾ 324 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ - ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਸੋਚੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਪੀੜਤ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ
    - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਪਰਾਧ ਜੋ
- ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹਨ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
    - ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ
    - ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜਿੱਥੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.1, ਜੋ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ। ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
    - ਥਾਣੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਾਂਡੇ 'ਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮਿਲੇ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ
- ਮ੍ਰਿਤਕ। ਲੰਬੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, .1 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ
    - ਹਿੱਲ ਗਏ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 19 ਅਤੇ 20] [420--; 421--]

- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਐਮ.ਓ.ਆਈ.ਵੀ. ਇੱਕ ਬਾਂਸ ਦੀ ਲਾਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋ.7 ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੈਟਨ ਸੀ। ਧਾਰਾ 324 ਆਈਪੀਸੀ "ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ

- ਅਪਰਾਧ". ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਡੰਡਾ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਉਪਯੋਗੀ ਹਨ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਡੰਡੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- ਵਸਤੂਆਂ[ਸੋਧੋ] ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
- ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਬੈਟਨ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਨੂੰ ਨਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ। [ਪਾਰਸ
- 22 ਅਤੇ 23][421--; 422--]

- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਦੋਸ਼ੀ ਪੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਦਲੀਲਾਂ ਜੋ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ
  - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25] [423--]

- ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ
  - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. (ਸੋਧ) ਐਕਟ, ਈ
  - 2005, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ 04/05.05.1985, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
  - [ਪੈਰਾ 28] [423--]

- ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
  - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬਣਤਰ ਹੈ
  - ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰ ਰਚਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 29] [424--]
    - ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਪੀੜਤ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ
    - ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ
- ਸਮਾਜ। ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ
    - ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਹਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। [ਪਾਰਸ 30]
- ਅਤੇ 31][424--]
    - ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੰਭੀਰ ਹਨ
- ਅਪਰਾਧ, ਜਿਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ
- ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ। ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ
    - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਲ, ਪਿਸ਼ਾਬ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 32] [424--; 425-]
        - ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬਰਾਰ
- ਬਨਾਮ ਬਿਪਿਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ ਏਆਈਆਰ (1945) ਨਾਗਪੁਰ, ਅਵਧ, ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਅਤੇ ਸਿੰਧ 104 – ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ
    - ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

- ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਉਸੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਖੁਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ
- ਲੋਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ
- ਥਾਣੇ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ. ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 36] [426-ਬੀ-ਡੀ]

- ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੀਨੀਅਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ, ਨੇ ਖੁਦ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸੇ ਰਾਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 320 (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 38] [427--]

    - ਯਸ਼ਵੰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2019)
    - 18 ਐਸਸੀਸੀ 571 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
  - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ
  - 17.12.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ। [ਪੈਰਾ 39] [427--]

- ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ੀ ਹਿੰਸਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਘਿਨਾਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।
  - ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
  - ਇਕੱਲੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ
  - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ
  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 40] [427--]

- 3.3 ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ 75 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
- ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਕੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਮ੍ਰਿਤਕ। [ਪੈਰਾ 43] [428--; 429--]
    - ਗੁਲਾਬ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ
    - (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 765: [2011] 13 ਐਸਸੀਆਰ 177; ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ
    - ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2008) 15 ਐਸਸੀਸੀ 667: [2008] 14 ਐਸਸੀਆਰ 574 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>
    - ਏਆਈਆਰ (1945) ਨਾਗਪੁਰ, ਅਵਧ,

ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਅਤੇ 104 ਹਨ	ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ	ਪੈਰਾ 35
(2019) 18 ਐਸਸੀਸੀ 571	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 38
[2011] 13 SCR 177	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 41
[2008] 14 SCR 574	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 42

    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.
    - 2021 ਦਾ 125.
- 1988 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 207 ਵਿੱਚ ਕਟਕ ਵਿਖੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 09.11.2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
    - ਨਾਲ
    - 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 126
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬਸੰਤ ਆਰ., ਯਾਸੋਬੰਤ ਦਾਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਐਡਵੋਕੇਟ।
    - ਰਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਅੰਕਿਤ ਅਗਰਵਾਲ, ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਵੇਰਾ, ਸਿਧਾਂਤ ਬਕਸੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ

H

- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
- ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.

- ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
- ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
  - ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਮ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 09.11.2020 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1988 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 207 ਅਤੇ 210।
  - 1985 ਦੇ ਲਾਲ ਬਾਗ ਪੀਐਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 273 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304, 342, 323, 294, 201 167, 477-ਏ, 471 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 1985 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨੰਬਰ 246 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੁਮਾਰ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।
    ਅੱਠ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਵਤ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 466 ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰਆਈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਆਰਆਈ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।
  - ਧਾਰਾ 342 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਆਈ.
    ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 29.08.1988.
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਪ੍ਰਵਤ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮੋਹੰਤੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 1988 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 207 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੁਮਾਰ ਚੌਧਰੀ
  - (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਚੌਧਰੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1988 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 210 ਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
  - ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 09.11.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ 2), ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 342/34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323/34 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471/34 ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
  - ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਐਫ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ
  - 324/34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323/34 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471/34 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 324/34 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਸਭ
  - ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
- ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 17.12.2020 ਨੂੰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 324 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ

- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 17.12.2020 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:
    - ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਲੰਟੀਅਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
- ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ੭੦ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ 3.5-3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ
    - ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ 3 ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ
    - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।
    - ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਵਿਭਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ੀ ਯੋਗ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।
- ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।
    - ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
    - ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਸਤੀ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਥਾਈ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਤਰ ਵੀ ਭੇਜੇ।
    - ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ/ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। 08.01.2021 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:
- ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੀ/ਸੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
    - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 17.12.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਜੋ
- ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
    - ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਪੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
    - 13.01.2021 ਨੂੰ ਸੂਚੀ।

H

- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 04.02.2021 ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਬਸੰਤ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਯਾਸੋਬੰਤ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ
  - ਦਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬੀ ਮਹਿਰੋਤਰਾ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਦੇਰਾ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ।

- ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 17.12.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
  - ਹਰੇਕ ਨੇ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ
  - ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 320 (2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ।

- ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ 04.5.1985 ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ 75 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 17.12.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ,
  - ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ।

- ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ
  - 323 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤੱਤ ਐਫ ਨਹੀਂ ਹਨ
  - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਧਾਰਣ ਸੱਟਾਂ ਸਨ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਸਿਰਫ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੈਟ / ਲਾਠੀ ਹੈ ਜਿਸ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
  - ਧਾਰਾ 324 ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੁਰਮ ਧਾਰਾ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਜਾਵੇ
  - ਠੀਕ ਹੈ।

- ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ, ਅਰਥਾਤ, ਐਮਓ.4 ਅਤੇ ਐਮ.ਓ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ V ਨੂੰ .1 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

- ਪਛਾਣ[ਸੋਧੋ] ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ

- ਪੀਡਬਲਯੂ.1-ਕੁਸੀਆ ਨਾਇਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਸੰਪਾਦਨਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
- ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 471/34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

- ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਰੋਤਰਾ ਨੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

- ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਜਾਂ ਦੇਣ ਲਈ
  - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ।

- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਨਾਇਕ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ।

- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
  - 17.12.2020.

- ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

14. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੈਰਾ 2

- ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
  - "2. ਕੁਸੀਆ ਨਾਇਕ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1) ਦੁਆਰਾ 05.05.1985 (ਐਤਵਾਰ) ਨੂੰ 11 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ.ਟੀ.1) ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

- ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਸਿਟੀ, ਕਟਕ (ਐਸ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੇਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾਬਾਗੀਚਾ ਦੇ ਬਿਸ਼ਨੂ ਮੋਹੰਤੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ,
  - ਕਟਕ। 02.05.1985 ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਯਾਗੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 04.05.1985 ਦੀ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਟਕ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕੰਚਨ ਦੇਈ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.18) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ

- ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਸਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸੂਰਾ ਅਤੇ ਬੈਂਸ਼ੀ। ਉਹ ਕੋਲ ਗਿਆ
  - ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੋਦ ਨਾਇਕ, ਬੇਨੂ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਗੁਨਾ ਨਾਇਕ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ

- ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਦੇ 4 ਥਾਣਾ ਬਾਬੂ

- ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਸੀਨਾਥ ਏ ਨਾਇਕ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮ੍ਰਿਤਕ') ਨੇ ਵੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹੁੰਚੇ
- ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਮੂਛਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਉਹ ਫਰੈਕਚਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸ਼ਲੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਲੀਸ਼ਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
- ਬਾਜ਼ਾਰ, ਕਟਕ ਅਤੇ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਸੀ ਕਟਕ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ,
- ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

- ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਮੂਛਾਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਾਤ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਵੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਤ ਵੀ ਮਾਰੀ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੂਛਾਂ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਏ ਅਤੇ
- ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਮਲਾ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਖਬਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
- ਬਾਹਰ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਡੰਡੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਰੇਂਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ
- ਉਸ ਦੇ ਹੁੱਥਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੁਦਨ 'ਤੇ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ
- ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਤਾਂ ਮੂਛਾਂ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
- ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

- ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਕਿਉਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ 6 ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰੋਟੀ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤੀ
    - ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਰੋਟੀ। ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ
    - ਇਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
    - ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਛਿੜਕੀ ਅਤੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਸੂਰਾ ਨਾਇਕ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.13) ਜੋ ਕਿ ਮੁਖਬਰ ਦੀ ਬਸਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਥਾਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
    - ਬਾਬੂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਤ ਦੇ 11 ਤੋਂ 12 ਵੱਜੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ, ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ
    - ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਬਚ ਜਾਓ। ਜਦੋਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ
    - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਤੋਂ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ
    - ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਸਵੀਪਰ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਏ 7 ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਮਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ
    - ਥਾਣੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਵਿਧਵਾ
    - ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਵੀ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਥਾਣੇ ਆਈ ਸੀ ਪਰ ਹਵਲਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਛਾਂ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਲੰਬਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ।
    - ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਪੁਰੀਘਾਟ/ਲਾਲਬਾਗ ਪੀਐਸ 1985 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 273 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 342, 323, 294, 201 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ 05.05.1985 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਵਤ ਮੋਹੰਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਦੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 39 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਭਾਵ,

ਇੱਕ .1 ਤੋਂ .39. ਪੀਡਬਲਯੂ.1, ਕੁਸੀਆ ਨਾਇਕ, ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.39 ਗਗਨਬਿਹਾਰੀ ਮੋਹੰਤੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਐਕਸਟ.1 ਤੋਂ ਐਕਸਟ.67/1 ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। . ਤੋਂ

  - ਐਕਸ੍ਟ.ਜੇ. ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋ. ਮੈਂ ਐਮ.ਓ. V ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ
  - ਹੇਠਲੀ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ-2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ
  - ਧਾਰਾ ੩੪ ਆਈਪੀਸੀ ਨੇ ਪੈਰਾ ੭੪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ:

    - "74. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਹੈ।
    - ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਲੰਬੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ।
      ਪਰ ਤੱਥ ਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
    - ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ-2) ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

- ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਨਾਇਕ ਪੁਰੀਘਾਟ ਆਇਆ ਸੀ
  - 04.05.1985 ਨੂੰ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਥਾਜੋਰੀ ਨਦੀ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੇਸ ਨੰਬਰ 272/1985 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮੋਹੰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ
  - ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ। ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 272/1985 ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੌਧਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਨੂੰ ਐਕਸਟ.63 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਸੀਨਾਥ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ
  ਨਾਇਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਾਲਬਾਗ ਪੀਐਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 272 1985 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਸੀਨਾਥ ਨਾਇਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੇਸ ਨੰਬਰ 272/1985 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ
  - ਕੇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਨੰਬਰ 272/1985 ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ:

- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ 4.05.1985 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 9.00 ਵਜੇ ਕਥਾਜੋਰੀ ਨਦੀ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ 'ਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ।
- ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਦੂਤ ਮੋਹੰਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀ.ਕੇ. ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
- ਐਕਸਟ.63 ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਮਾਮਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 04.05.1985 ਨੂੰ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

- ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਸਟ.ਏ. ਰਾਹੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਹਨ।
- ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 371/34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਨਾਇਕ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਥਾਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹੋਏ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
    - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੧/੩੪ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
- ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ
    - ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 4/5.05.1985 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ
- ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਸੀਨਾਥ ਨਾਇਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ
    - ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸੇ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਇਆ।

- ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ,
    - ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ
- ਅਤੇ ਮੋਹੰਤੀ। ਸਫਾਈ ਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਵੇਰੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਵਰਾਂਡੇ ਨੂੰ ਧੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਥਾਣੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮਿਲੇ।

- ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅਗਨੇਟ ਸੀ। ਲੰਬੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ,
  - ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਮੋਹੰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

  - ਧਾਰਾ 324। ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।—ਕੋਈ ਵੀ, ਸਿਵਾਏ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ
  - 334, ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੰਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ
  - ਗੋਲੀ ਮਾਰਨਾ, ਚਾਕੂ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਕੱਟਣਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅੱਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਰਮ ਪਦਾਰਥ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਾਬ ਪਦਾਰਥ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
  - ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹ ਲੈਣਾ, ਨਿਗਲਣਾ, ਜਾਂ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ
  - ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ
ਐਫ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੈਟਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਐਮ.ਓ.ਆਈ.ਵੀ. ਇੱਕ ਬਾਂਸ ਦੀ ਲਾਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋ.7 ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੈਟਨ ਸੀ। ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਆਈਪੀਸੀ "ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।
  - ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਬੈਟਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਬੈਟਨ
  - ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਬੈਟਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

- 23. ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਓ.V ਅਤੇ ਐਮ.ਓ. ਪਛਾਣ ਲਈ ਪਰਖ ਦੌਰਾਨ V ਨੂੰ .1 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। .V ਅਤੇ . V ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਮ.ਓ.ਆਈ.ਵੀ. ਅਤੇ ਐਮ.ਓ. ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ। V ਤੋਂ .1 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੱਕੜ ਦੀ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਬੈਟਨ ਹਨ
    - ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ।

        - 24. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-43 ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-37 ਡਾ. ਦੇਵੇਂਦਰ
- ਕੁਮਾਰ ਪਟਨਾਇਕ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ।
    - ਅਦਾਲਤ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿਲੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਸੱਟਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

        - "1. ਸੱਜੀ ਜੰਘ ਦੇ ਹੇਠਲੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 5" 3" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ◌ਾ◌ं ਅਤੇ ਖਰਾਬੀਆਂ ਦਾ ਪੈਟਰਨ।

    - ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਅ 2" 1/2" ਹੇਠਾਂ 4"
        - ਸੱਜਾ ਗੋਡਾ।
    - ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੇ ਮੱਧ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਖਰਾਬ 1.1/2 " 1/2"
        - 2.1/2" ਮਿਡਲ ਮੈਲੀਓਲਸ ਦੇ ਉੱਪਰ.
- 4. ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 10 " 4" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਲਟੀ-ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਖਰਾਬ
    - /2" ਗੋਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ.
- ਲੇਸਰੇਟਿਡ ਜ਼ਖ਼ਮ 1/5 " 1/4⅞ ਚਮੜੀ ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 4.1/2" ਡੂੰਘੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਖੱਬੇ ਤੰਬ ਤੋਂ 2" ਦੂਰ 1/2 " 1/2" ਘਾਹ ਦਾ ਛਿੜਕਾਅ
- ਗੁਦਾ।
- ਖੱਬੀ ਕੋਹਣੀ ਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ 2" 1" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਖਰਾਬ।
- ਪੈਟਰਨ ਸੱਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ 7 " 5" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣਾ
- ਖੱਬੀ ਜੰਘ।
- ਸੱਜੇ ਹੱਥ 'ਤੇ 20 " 3" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਹਣੀ ਤੋਂ ਹਥਲੀ ਦੇ ਡੋਰਸੋਮ ਤੱਕ 3" ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰਨ ਸੱਟ ◌ਾ◌ं ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਸਕੈਪੁਲੀਅਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਿੱਠ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 12 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 1" ਆਕਾਰ ਦਾ ਪੈਟਰਨ ਸੱਟ ◌ਾ◌ं ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।

- ਖੱਬੇ ਏ ਸਕੈਪੁਲਾ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਿੱਠ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 12 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 1" ਪੈਟਰਨ ਜ਼ਖਮ ਕਰੋ।
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀਕੇ ਚੌਧਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਯਾਨੀ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ-16 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਬਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ
    - ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ, ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ-16 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀ.ਕੇ. ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
    - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
- ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 324 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਬਣਤਰ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੇਬਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ:
    - “320(2). ਭਾਰਤੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ
    - ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਟੇਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ (1860 ਦਾ 45) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਉਸ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ।
- ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ:-
    - “320(5). ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
    - ਜੋ ਉਹ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 324 ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਹੈ
    - ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ 04/05.05.1985, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿਸ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ

- ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ੩੨੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ
- ਧਾਰਾ 320 ਦੇ (5) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਰਚਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ।
- ਧਾਰਾ 320 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
- ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
    - ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
- ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ
- ਸਮਾਜ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾ ਜਾਵੇ
    - ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਕਾਟ-ਮੁਕਤ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

- ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਕਾਰਕ ਕੀ ਹੈ
- ਜਾਂ ਜੁਰਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ,
    - ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਅਦਾਲਤ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਹੈ।
    - ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ੧੧ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- ਹੇਠਾਂ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਲ, ਪਿਸ਼ਾਬ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਏ

  ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਰਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

- ਅਸੀਂ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬਰਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਪਿਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ (1945) ਨਾਗਪੁਰ, ਅਵਧ, ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਅਤੇ ਸਿੰਧ 104, ਜਿੱਥੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ
  ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ), ਨੂੰ ਧਾਰਾ 345 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1898 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਨ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਧਾਰਾ 320 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 345 (2) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
    - ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
    - ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 2,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ
    - ਦੋਸਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

  - "... ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਲਰਕ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
    ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੰਭੀਰ ਆਘਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਜੀਵਨ ਦੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ
  - ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜ਼ਾਦਾ ਹੈ
    ਆਮ ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਤਾ। ਜੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ
  - ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ. ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ..."

- 35. ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

    - 36. ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪੁਰੀਘਾਟ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
- ਉਸੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੱਖਿਅਕ ਹੈ। ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਖੁਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੁੱਟਦਾ ਹੈ

    - ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

- 37. ਅਸੀਂ ਇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਯਸ਼ਵੰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2019) 18 ਐਸਸੀਸੀ 571, ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ

    - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਅਨੁਪਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੋਕਥਾਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
    - 34: -

        - "34. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਅਨੁਪਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੋਕਥਾਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
- ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੰਤਵ "ਸਦਰਕਸ਼ਣਯ ਖਾਲਾਨਿਘਨਯਾ" (ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ: "ਚੰਗੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ") ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ
- ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ, ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

    - ਪੁਲਿਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ
  - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
  - ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੀਨੀਅਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ
  - ਖੁਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸੇ ਰਾਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
  - ਧਾਰਾ 320 (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
- 17.12.2020 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ,
  - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
  - ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.12.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ।
- ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ੀ ਹਿੰਸਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋਈ
ਇਹ ਘਿਨਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮ ਇਕੱਲੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ
  - ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮ੍ਰਿਤਕ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

- ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ
  - ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਦੇਖੋ ਗੁਲਾਬ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2011)
  - 10 765. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-
    - "10. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ / ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਰਚਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2008) 15 ਐਸਸੀਸੀ 667 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਰਾ 12, 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
    - "12. ਹੁਣ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ ੩੦੭ ਆਈਪੀਸੀ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ
    - ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਸਜ਼ਾ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ।
    - 13. ਜੇਠਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, ਮੁਰੂਗੇਸਨ ਬਨਾਮ ਗਣਪਤੀ ਵੇਲਾਰ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ
- ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੁਰਮ ਜੁਰਮ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।
    - ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
    - 14. ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋੜਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ। ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ,
    - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸੀਮਤ ਦਲੀਲ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਠੋਸ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਤੱਥ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- 43. ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ 75 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

- ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਕੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਹਾ
ਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ
- ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ
- ਪੁੱਤਰ।
    - 44. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 3.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

